

[Indenrigsministeren.]

faa Del i denne Konvertering, denne Rentelettelse, som der nu for andres Vedkommende synes at være Mulighed for.

Med Hensyn til den almindelige Konvertering har der for saa vidt været Enighed om, at set ud fra de øjeblikkelige Forhold var der maaske ikke saa stor Anledning for det offentlige til at sætte ind med store Midler for at gennemføre den. Men jeg er enig i den Betragtning, at man vist næppe kan sige som saa, at fordi det ikke i Øjeblikket er paakrævet, skal man lade det være. Naar det er mest paakrævet, er det nemlig ogsaa mange Gange umuligt, medens Mulighederne er til Stede, naar det er mindst paakrævet. Hvis man forkaster enhver Konvertering, naar den ikke er absolut paakrævet, vil det maaske resultere i, at saa er en Konvertering aldrig eller i hvert Fald meget sjælden mulig.

Derfor har man ogsaa overvejet Sagen, ikke blot i Indenrigsministeriet, men ogsaa under visse Forhandlinger med andre Ministerier og Institutioner, som i denne Sag kommer i Betragtning, og jeg tror nok, vi nærmest er enige om, at man maa gaa skridtvis frem. Jeg ved ikke, om jeg røber nogen Hemmelighed, naar jeg siger, at man foreløbig tænker paa, om det er muligt at konvertere Saneringsobligationerne, og saa se Tiden an. Det er meget vanskeligt, i hvert Fald saa vidt Forhandlingerne er ført, at faa Sagen gennemført til December Termin, for der skal jo ske Opsigelse med i hvert Fald tre Maaneders Varsel. Men saa maa vi se, hvordan det hele udvikler sig, og muligvis tage Spørgsmaalet op til Juni Termin næste Aar.

Men den store Vanskelighed — en Vanskelighed, ingen af dem, jeg har talt med om Sagen, og som jeg forstaar har Indsigt i disse Forhold, er blind for — er denne: at faa nogle, der vil tage Risikoen ved denne Opsigelse og dermed Garantien for, at disse 4 pCt.s Obligationer, som skulde erstattes de 4½ pCt.s eller endnu lavere forrentede Obligationer, kan afsættes til en Kurs, saa der bliver nogen Fordel ved Konverteringen. Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen sagde, at hvis bare Viljen var til Stede. Ja, det er nu ikke nok med Viljen, der maa ogsaa Penge til, Garanti, man maa ogsaa være villig til at løbe den ikke ube-

tydelige Risiko, som en saadan Konvertering kan indebære.

De Konverteringer, vi før har kendt, har navnlig været gennemført i en Tid, hvor der har været mere Stabilitet over Pengeforholdene, større international Pengerigelighed, derfor lavere Rente. Nu medfører hele Krigssituationen saa ustabile Forhold, at der er langt større Risiko, end hvis man er inde i en rolig Periode, selv om der er Depression, men hvor der er Pengerigelighed, og hvor Renten er lav. Jeg gør blot opmærksom paa den Risiko, der her løbes, men det er ikke Udtryk for, at Regeringen ikke er interesseret i Spørgsmaalet og ikke ogsaa er villig til at prøve Mulighederne — hvis de er til Stede — for at faa gennemført en Nedsættelse af Renteniveaue.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Jeg tror, i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen, at man skal være Regeringen taknemmelig for, at man har valgt den Vej, man har, med Hensyn til Konverteringsspørgsmaalet, ogsaa af den bestemte Grund, at selv om en samlet Konvertering nok teknisk var mulig — selv om den ogsaa, som Ministeren nu sagde, har et meget stort Risikomoment i sig —, saa er det dog et Spørgsmaal, om det vil være rigtigt at lave en samlet Konvertering, hvis første umiddelbare Følge vilde være en Stigning af Ejendomspriserne, netop i Dag. Hvis man vilde lave en saadan Konvertering enten skridtvis eller samlet, vilde jeg dog bede de rette vedkommende overveje, om det ikke vilde være rigtigt at knytte den Fordel, som en lavere Forrentning vilde være for Ejendomsbesidderne, til en Bestemmelse om, at indtil videre vilde Forskellen i den nu betalte Rente og den Rente, man skulde betale fremtidig af den lavere forrentede Obligation, indgaa i en Fond til Brug i andre og strengere Tider. Det vilde ikke findes umiddelbart indlysende, at man nu ved det offentlige Hjælp skulde søge gennemført storstiledede Konverteringer, hvorved ikke blot, om jeg saa maa sige, Ejendomsbesiddere baade i By og paa Land skulde have mindre Udgifter driftsmæssigt, men hvorved først og fremmest